

Es busca un tal Ignasi Roca...!

Fa uns tres anys vaig rebre una carta del Departament de Biologia Animal de la Universitat de Barcelona en què un dels seus professors, Xavier Ferrer, em demanava si el podia ajudar a trobar una persona que suposava nascuda a Camprodon, que en la segona meitat del segle XIX havia confeccionat una col·lecció d'aus pirinenques de molta qualitat

La seva pretensió era la de poder esbrinar la seva vida i miracles, d'aquell personatge que, pel que havia vist, es tractava d'un gran ornitòleg i que al mateix temps es movia meravellosament bé dintre del món de la taxidèrmia, és a dir, l'art de dissecar animals donant-los l'aparença de vius.

Imaginava que era de Camprodon perquè en una nota del llibre de 1879 de Josep Morer i Francesc Galí *Història de Camprodon* es diu que el catàleg d'aus que contenen les seves pàgines es deuen al jove Ignasi Roca, que juntament amb els seus ous i nius "*tiene ya ingeniosamente disecadas y en ordenada colección*".

Mencionava també una mostra molt completa d'aus dissecades que havia vist al Col·legi de Maristes de Figueres recollida, raonada i ordenada per la mateixa persona.

Les dates que donava no eren molt nombroses, però com que el cognom de Roca es força corrent a la Vall de Camprodon, vaig buscar entre les defuncions alguna cosa interessant. La llista que sortí fou llarga però sense cap resultat creïble. Dues persones portaven el nom d'Ignasi Roca: una morta el 10-2-1703 i l'altra el 5-6-1843. Lògicament ni una ni l'altra, per l'any de la mort, podien ser la persona buscada. Hi havia també una Ignàsia Roca Vila, amb la particularitat que havia nascut a Olot.

Com que en la carta del Professor Xavier Ferrer, entre altres coses, mencionava al botànic i farmacèutic d'Olot Estanislau Vayreda Vila, que en Josep Morer declarava tenir una certa amistat amb aquella família, i que el segon cognom de Vila els era propi, vaig pensar que potser podien tenir un cert vincle.

Així li vaig comunicar. La seva resposta fou decebedora, les meves sospites no tenien cap fonament. Però em digué que havia descobert el segon cognom del desco-

negut senyor Roca: es deia Carchant. Aquell nou nom em va estranyar molt, no em sonava gens originari de la nostra comarca.

Durant aquells dies havia descobert a l'Arxiu municipal un cens de les persones que havien pernoctat a la vila la nit del 21 de maig de 1857, fets en fulls individuals i per famílies, en els quals constaven innumerables dades. Malgrat la feina que m'havia donat, vaig informatitzar el cens en una base de dades.

Coneixent el segon cognom vaig fer la consulta pertinent i de forma automàtica: em va sortir un nen de 6 anys d'edat i una infinitat més d'informacions sobre la seva persona.

Tal com ja havia sospitat, el nom de Carchant no era d'aquest cap de muntanya. La seva mare havia nascut a Ripoll, en canvi els seus ascendents materns eren del país. El seu avi, que es deia Ignasi, com ell, era fill de Bolós, lloc on havia estat enterrat, cosa que m'impossibilità trobar la seva defunció en els llibres d'òbit de Camprodon. El seu pare, Josep Roca Serrat, era sastre i tenia una botiga oberta al Carrer de Freixenet, a la casa que anomenaven de Can Noguer de S'Agaró, lloc on va néixer el nostre personatge, així com també les tres germanes que tenia. Més tard també vaig descobrir que, com a oficial de sastreria, el seu pare era força popular en la comarca, on tothom el coneixia com "el sastre de Can Calaix".

Vaig comunicar la notícia al Professor Ferrer i ell m'assabentà que també havia descobert, crec que a Madrid, un treball sobre les aus rapinyaires que demostrava, sens dubte, que es tractava d'una persona amb molts coneixements d'ornitologia i que estava convençut que la seva formació en aquesta matèria era universitària.

I el temps va passar sense que cap nou descobriment aportés més llum sobre la vida d'aquell camprodoní amb tants coneixements sobre la vida dels animals de ploma. Però fa cosa d'un any va arribar a les meves mans una còpia d'unes memòries de joventut del que durant molts anys fou el farmacèutic del poble i que un parell de vegades en fou alcalde: en Josep Cuatrecases Genís.

La meva sorpresa fou total en llegir la seva anada a Barcelona per acabar el batxillerat i la seva entrada posterior a la universitat, en què els seus pares havien confiat la seva custòdia al director i propietari de l'Acadèmia Roca, situada en la mateixa plaça, especialitzada a fer el seguiment i reforç dels estudiants que cursaven ensenyances universitàries, i que no era altre que el camprodoní Ignasi Roca Carchant.

La descripció que es fa del personatge és d'allò més entretinguda i divertida. El pinta com la d'un savi distret